

adventboekje

24 overdenkingen voor advent

Inleiding

Advent brengt iets op gang. Je merkt het aan jezelf: je verlangt naar rust, naar richting, naar iemand die je midden in alle drukte weer helpt landen. Misschien voelde je dat al langer, maar kwam je er nooit echt aan toe.

Voor veel mensen die OnsDagelijksBrood lezen, is dat dagelijkse ritme precies dat ene moment om dichtbij God te komen. Een paar minuten waarin je ademt, stil wordt en opnieuw merkt: Hij is er.

En deze advent mag jij daarin meelopen. Gewoon meelesen. Meedoen. Alsof je instapt in een ritme dat al bestond en waar misschien ook voor jou iets in zit.

Misschien ontdek je deze weken iets wat je ongemerkt hebt gemist: ruimte, stilte, een moment waarin je hart weer open kan gaan voor God die dichtbij komt. Niet omdat jij dat perfect doet, maar omdat Hij zich laat vinden.

Neem dit boekje rustig door. Laat de woorden je vertragen. Laat de stilte bij je binnenkomen. En kijk wat er gebeurt als je elke dag een kleine stap zet richting de Aanwezige, de God die licht brengt, juist in deze dagen.

Welkom in deze adventsweken.
Bram, Martijn, Romy & Annemieke

Lukas 1:78-79

zondag 30 november 2025

om te verschijnen aan hen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood, om onze voeten te richten op de weg van de vrede.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Lukas 1:78-79

Vandaag is de eerste adventszondag, een tijd van verwachting waarin we toeleven naar kerst, de komst van Immanuel, God met ons. Maar waarom zou jij tot kerst wachten om te stappen in dat leven van rust en aanwezigheid? Wat zou er veranderen als jij deze adventstijd gebruikt om nu al te leren leven in die rust en vrede die vanaf het begin Gods plan voor ons was?

“Sabbat” betekent letterlijk stoppen. Het is niet omdat alles af moet zijn, maar omdat rust nemen zelf heilig is. Stoppen vraagt lef in een wereld die draait om prestaties en productiviteit. Toch laat God ons zien dat stoppen cruciaal is voor wie we werkelijk zijn.

In deze rust ontmoeten we de Aanwezige. De vraag is: zijn wij zelf aanwezig?

Middenin de decemberdrukke willen we deze tijd richting kerst de focus richten op rust. Om de sabbat te zien als een wekelijkse kans om Gods nabijheid te omarmen, in plaats van opgeslokt te worden door de drukte die de wereld vaak rondom kerst brengt. Dit jaar kan het anders. Dit jaar maken we plaats voor de Aanwezige. Laat Zijn rust in jou geboren worden.

Is er plaats in jouw leven voor Zijn rust, voor Zijn aanwezigheid?

Mattheüs 11:28

maandag 1 december 2025

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn,
en Ik zal u rust geven.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Mattheüs 11:28

We leven in een wereld waarin het normaal is om altijd maar door te gaan. Je dagen zijn vol, de agenda is overvol, en voor je het weet, ren je van de ene naar de andere taak. Maar terwijl we proberen alles af te krijgen, nodigt Jezus ons uit om stil te worden. “Kom naar Mij toe, en Ik zal je rust geven.” Hij vraagt ons niet om meer te doen, maar om juist minder te doen, en bewust aanwezig te zijn.

Tyler Staton noemt dit “actief rusten”. Dat klinkt misschien tegenstrijdig, maar het is een keuze—een keuze om, ondanks de chaos, te stoppen en te ademen. Letterlijk en figuurlijk. Jezus’ rust is niet alleen bedoeld voor je sabbatdag; het is een ritme van ademen door de dag heen. De druk van je werk, de verwachtingen die op je schouders liggen—je mag ze loslaten, uitademen, en de rust van Jezus inademen. Laat je hart in die ademhaling tot rust komen.

Probeer het vandaag eens: adem in—Gods aanwezigheid is hier. Adem uit—laat je zorgen los. Terwijl je dit doet, maak je ruimte om de Aanwezige te ontmoeten, middenin je dag. Niet alles hoeft af, maar jij mag rusten.

Jesaja 30:15

dinsdag 2 december 2025

In berouw en rust ligt jouw redding, in stilte en vertrouwen ligt jouw kracht.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Jesaja 30:15

De sabbat is meer dan alleen een rustdag—het is een dag om te stoppen. In het Hebreeuws betekent sabbat “ophouden,” “stilzetten,” een moment waarop je alles laat liggen en ruimte maakt voor rust. Jonathan Sacks noemt het de “herinnering dat we vrij zijn.” Vrij om niet te hoeven rennen. Vrij om even niets te moeten doen.

Hoe zou het zijn als we de sabbat niet alleen als een “rustdag” zien, maar als een Stop-dag, een dag om het werk stil te zetten, te ademen en los te laten? Stoppen vraagt moed in een wereld die constant vraagt om méér, maar juist dat stoppen is waar God je op wacht. Het is een dag waarin we worden uitgenodigd om opnieuw te leren wat het betekent om mens te zijn: geen menselijke doings, maar menselijke beings.

Deze advent is een uitnodiging om elke week bewust te stoppen, een dag van ontmoeting en vreugde te vieren. Een dag om niet alleen te rusten, maar om te stoppen, te herademen, en weer in balans te komen met Gods ritme van leven.

Exodus 25:8

woensdag 3 december 2025

En zij zullen een heiligdom voor Mij maken, zodat Ik in hun midden kan wonen.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Exodus 25:8

Voor Israël was de tabernakel een zichtbare plek waar ze Gods aanwezigheid konden ervaren, midden in hun dagelijks leven. Het was een ruimte van ontmoeting, waar God Zijn verlangen liet zien om dicht bij Zijn volk te zijn. Net zoals de tabernakel een tastbare plek was, is de sabbat voor ons een heilige ruimte in de tijd waarin we bewust stilstaan bij Gods aanwezigheid.

God verlangt nog steeds om dichtbij te zijn, ook nu. Maar maken wij ruimte voor Hem? Zijn we bereid om onze overvolle agenda's even los te laten en ons open te stellen voor Zijn rust? De sabbat is een kans om die ruimte vrij te maken. Advent herinnert ons aan het wonder dat God Immanuel werd—God met ons. Hij wil elke dag aanwezig zijn in jouw leven. Maar het begint met kleine stappen.

Je hoeft niet alles direct te veranderen. Een moment van stilte, een pauze om te ademen en te beseffen dat Hij er is, kan al een begin zijn. Net zoals Israël ruimte maakte voor de tabernakel, kunnen wij dat doen door rustmomenten in te bouwen en bewust stil te staan bij Zijn aanwezigheid. Daar begint het: ruimte maken in het gewone van je dag.

Jesaja 9:5b

donderdag 4 december 2025

En men noemt Zijn naam: Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Jesaja 9:5b

Jezus wordt in de profetie van Jesaja aangekondigd als de Vredevorst. Niet zomaar vrede zoals de wereld die soms kent, maar een diepe, allesomvattende vrede die blijft bestaan, zelfs middenin de drukte en chaos van het leven. Het is die innerlijke rust waar we allemaal naar verlangen, juist als alles om ons heen hectisch is.

Jonathan Sacks beschrijft de sabbat als een paleis in de tijd—een ruimte waarin we mogen binnengaan, weg van het gejaag en de druk van ons leven.

Stel je dat paleis voor: een veilige, rustige plek waar je niets hoeft te doen, waar de deuren wijd openstaan en je alleen maar hoeft binnen te stappen. Hier mag je ademen, je zorgen laten vallen, en de vrede van de Vredevorst ontvangen.

Advent herinnert ons eraan dat deze vrede er al is. We hoeven niet te wachten tot alles perfect geregeld is, als je alles af hebt, of tot het kerst is. De sabbat, dit paleis van rust, staat elke week voor je klaar. Gods vrede is beschikbaar, vandaag al. Je hoeft alleen maar de deur te openen en binnen te stappen.

1 Korinthe 3:16

vrijdag 5 december 2025

Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?

door Annemieke van Bochove

aan de hand van 1 Korinthe 3:16

Vanaf het allereerste begin wilde God bij de mens zijn. In de hof van Eden wandelde Hij met Adam en Eva, in pure nabijheid. Het was Gods verlangen om dicht bij Zijn schepping te zijn, een verlangen dat zelfs na de breuk door zonde nooit verdween. Door de geschiedenis heen bouwde God steeds weer manieren om bij Zijn volk te zijn: van de tabernakel in de woestijn, de tempel in Jeruzalem, tot de komst van Jezus, Immanuel—God met ons.

Met kerst vieren we de komst van God in menselijke vorm, maar het verhaal stopt daar niet. Zijn plan ging verder. Niet alleen wilde Hij bij ons zijn, Hij wilde in ons wonen. Door de Heilige Geest heeft Hij van ons, mensen, Zijn tempel gemaakt. Elke ademhaling herinnert ons eraan dat Zijn Geest in ons leeft, ons vult met leven en rust.

De sabbat is een wekelijkse uitnodiging om stil te worden en opnieuw bewust te worden van die aanwezigheid. Het is een ritme waarin we mogen stoppen en ademen—bewust inademen: Zijn Geest is hier; bewust uitademen: de zorgen van de week loslaten. Gods aanwezigheid in ons maakt elke sabbat een ontmoeting met Hem. Een voorproefje van de eeuwige rust waar we naar verlangen.

Exodus 31:17

zaterdag 6 december 2025

De sabbat is een eeuwig teken tussen Mij en de Israëlieten, want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Exodus 31:17

De sabbat is een uitnodiging om te stoppen, los te laten en binnen te stappen in de rust die God ons vanaf het begin heeft gegeven. Of noem de sabbat “stop-dag” of “heilige-rust-dag” of “her-ademdag” of... Deze dag vraagt iets van ons: voorbereiding. Net zoals het volk Israël zich voorbereidde om de sabbatdag heilig te houden, zo kunnen wij ons bewust voorbereiden om dit ritme van rust binnen te gaan. De rustdag begint niet plotseling; het is een dag waar je naartoe leeft, net zoals je je voorbereidt op een ontmoeting met iemand die belangrijk voor je is.

Vandaag is een uitnodiging om na te denken over morgen: hoe kun je die rustdag invullen zodat het echt een dag van ontmoeting en vreugde wordt? Het is niet slechts een dag van niets doen, maar een heilige dag waarin we Gods aanwezigheid vieren. Plan iets in waar je naar uitkijkt—iets dat je ziel verkwikt. De sabbat is bedoeld als een feestdag, een dag van herstel en verbinding met God, jezelf, en anderen.

Deze adventsperiode kun je elke zondag oefenen in dit ritme van rust en vreugde. Hoe kun jij je vandaag voorbereiden om morgen die rustdag echt binnen te stappen?

Exodus 33:14

tweede adventszondag, zondag 7 december 2025

Mijn aanwezigheid zal met jou meegaan,
en ik zal jou rust geven.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Exodus 33:14

De stop-dag. Her-adem-dag. Heb je een moment om die rust te vinden op deze Tweede Adventszondag? Om bewust ruimte te maken voor de Aanwezige? Misschien vind je het lastig. Misschien gaat je hoofd nog te snel. Juist vandaag wil ik je iets meegeven over wie God is, over Zijn aanwezigheid.

In de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst staat er iets moois: "Mijn aangezicht gaat met je mee." Dat betekent zoveel meer dan alleen "Ik ben erbij." Het gaat om Zijn volle aanwezigheid—Zijn aangezicht. Je ziet Hem, zoals Hij is: de God-die-is, de Ik-Ben, die met je meeloopt. En die ontmoeting met Zijn aanwezigheid brengt rust. Dieper dan je ooit kunt vinden in een leeg moment of in stilte. Het is rust die komt wanneer je Hem leert kennen zoals Hij werkelijk is.

Mozes snapte dat. Hij wist: zonder Gods aanwezigheid, zonder Zijn aangezicht, kan ik geen stap zetten. En diezelfde Aanwezige gaat ook met jou mee. Door elke dag, door alle chaos heen. Sta vandaag even stil. Zoek Zijn aangezicht. Hij is hier en biedt je Zijn rust aan.

Exodus 33:15

maandag 8 december 2025

Als Uw aanwezigheid niet met ons meegaat,
stuur ons dan niet van hier weg.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Exodus 33:15

Mozes staat op een beslissend moment. Hij weigert om één stap verder te gaan zonder Gods aanwezigheid. “Als Uw aangezicht niet meegaat...” Het is geen optie, geen verzoek met enige ruimte voor onderhandeling—Mozes eist het: God, ik ga nergens heen zonder U. Het is de roep van iemand die weet dat zonder Gods aanwezigheid alles leeg is, zinloos.

Wat betekent dat voor jou? Hoe vaak ren je door het leven, door je dagen heen, zonder erbij stil te staan dat je alleen écht leeft als je bewust in Zijn aanwezigheid bent?

De kern van Mozes' roep is een intens verlangen, dat niet om te praten is: “God, ik kan dit niet zonder U.” Waar verlang jij naar? Voel je diezelfde honger? Misschien lijkt het alsof je je dagen alleen maar vult met afspraken, verplichtingen en to-do-lijstjes. Toch kun je zoals Mozes vandaag stoppen, stil worden. “Heer, ga met me mee. Ik heb U nodig. Laat me niet alleen.”

Psalm 139:7 zingt dat er geen plek is waar we voor God kunnen vluchten. Gelukkig. Zijn aangezicht is overal. En toch, in de chaos van dit seizoen, nodigt Hij je uit om bewust stil te staan en Zijn nabijheid te zoeken—juist in de drukte. Want mét Hem verandert alles.

Psalm 16:11

dinsdag 9 december 2025

U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Psalm 16:11

We kunnen zo druk bezig zijn met het vullen van ons huis met alles wat bij kerst hoort—versieringen, cadeaus, een volle tafel. Maar wie heeft ons eigenlijk verteld dat dit ‘hoort’ (wie zegt dat ons huis compleet is als de kerstboom perfect staat)? Mozes wist waar het écht om ging. Zonder Gods aanwezigheid wilde hij niet verder. Voor hem was Gods aanwezigheid geen extraatje; het was essentieel.

De Tabernakel was dé plek waar het volk Israël God ontmoette—een heilige ruimte waarin de gewone dag doordrongen werd van Zijn aanwezigheid. En nu staan wij voor dezelfde uitdaging: richten we ons leven in met wat voorbijgaat, of ... met wat eeuwig is en blijft? Natuurlijk is er niets mis mee om het gezellig te maken of om licht in huis te brengen. Maar waar gaat jouw aandacht naar toe?

Check deze woorden uit Psalm 16: “In Uw aanwezigheid is een volheid van blijdschap.” De Hebreeuwse grondtekst maakt het nóg dieper: het gaat hier opnieuw over Gods aangezicht, net als gisteren. Zijn nabijheid, Zijn aanwezigheid brengt vreugde, rust en vervulling—iets wat geen enkele decoratie of planning kan vervangen. Jezus’ komst is de belofte dat God bij ons wil wonen. Hoe ziet jouw huis eruit deze adventstijd? Is er plek voor de Aanwezige?

Psalm 27:4

woensdag 10 december 2025

Dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen...

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Psalm 27:4

December is een drukke maand. Iedereen lijkt met van alles bezig. Gezellig, druk. En middenin die gezelligheid en overvloed van lichtjes kun je je soms juist zo eenzaam voelen. Anoniem. Zoveel gaat in deze tijd om de oppervlakte. Om schoonheid-aan-de-buitenkant. De mooiste decoraties, heerlijk eten, mooie kleding en gezelligheid. En van binnen schreeuwt de leegte. De eenzaamheid.

Ken je dat gevoel?

Ik weet hoe moeilijk het is, maar ik geloof dat God je uitnodigt om een stap te maken uit die eenzaamheid. Je er niet aan vast te blijven klampen, maar bewust te kiezen om je gedachten te richten op God. Ik vind het beeld van de loofhutten zo mooi. God verplicht het in het Oude Testament om een loofhut te bouwen, er in te stappen tijdens het loofhuttenfeest en daar blij te zijn. Niet omdat in die week de omstandigheden ineens beter zijn. Maar omdat je God daar kunt ontmoeten. De Aanwezige. Die jou kent. Je mag naar Hem kijken, stil zijn en Hem uitnodigen in jouw omstandigheden. In jouw realiteit. Vertel Hem over je eenzaamheid. Je somberheid. En vraag of Hij juist op die plekken Zijn licht en rust kan brengen, door daar te zijn. In jouw leven.

Jesaja 7:14

donderdag 11 december 2025

Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel (God met ons) geven.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Jesaja 7:14

We hadden het gisteren over die loofhut. Veel berekeningen gaan uit dat Jezus geboren is tijdens het Loofhuttenfeest. In een loofhut. Daar in een broodbak lag de Immanuel: de God-met-ons. Het ultieme symbool van God, die zo verlangt om aanwezig te zijn in onze levens.

“Uiteindelijk lijken alle religies op elkaar,” hoor je vaak. Religies misschien wel, maar het verhaal van God, die onder de mensen wil zijn? Dat is uniek. Geen enkele god in geen enkele mythe komt onder de mensen, laat staan dat zo’n god mens wil worden. Dat kan geen mens bedenken. Maar onze God wel. Omdat Hij de Aanwezig is, de Ik-Ben. Door de hele Bijbel heen hoor je Zijn hart kloppen: “Ik wil in jouw leven zijn!”.

Kijk nog even naar die Loofhut. God stelde dat feest in om over jouw woestijnreis na te denken, vanuit de slavernij-van-drukten-afleiding naar het Beloofde Land, waar het overstroomt van Zijn goedheid. En daar in die Loofhut, waar je verplicht was de vreugde te zoeken.... ligt de Vreugde zelf. Geboren om met ons te zijn. In ons leven. Middenin de drukte van ons leven nodigt God jou uit om Hem te ontmoeten. Te kijken naar Hem, te zien wie Hij is. Middenin onze werkelijkheid.

Johannes 10:27-28a

vrijdag 12 december 2025

Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. En Ik geef hun eeuwig leven.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Johannes 10:27-28a

Misschien herken je dat idee wel, dat je iets móet doen om God te vinden. Dat je helemaal moet ontsnappen uit jouw realiteit, in de rust moet komen en dan ergens op een bepaalde golflengte God kunt ontmoeten. Alsof je haast naar een ander level moet om God te vinden. Of dat je alleen wanneer je perfecte rust hebt gecreëerd (dat mooie insta-plaatje) voordat je jouw tijd met God mag hebben.

En de realiteit is dat je kinderen altijd binnenrennen op het moment dat jij wilt gaan zitten. Of je krijgt je hoofd gewoon niet stil. Of het lukt niet om te gaan wandelen, terwijl je daar met God had willen praten.

Stop met zoeken naar dat perfecte moment van rust.

En nodig God uit in jouw realiteit. In jouw werkelijkheid. In al die momenten van onderbrekingen, als kinderen je aandacht vragen, als het spitsuur is in huis, noem maar op.. Besluit heel bewust om die momenten van het alledaagse te heiligen, door ze te zien als plaatsen waar God aanwezig wil zijn. De Ik-Ben laten zĳn in jouw leven. Laat Hem jouw werkelijkheid vullen. Op die plek leer je steeds meer Zijn stem kĳnnen. Die jou rust en richting geeft.

Jesaja 26:3

zaterdag 13 december 2025

U plaatst degene in volmaakte vrede die zijn gedachten vast richt op U, omdat hij op U vertrouwt.

door Annemieke van Bochove

aan de hand van Jesaja 26:3

Het is de zevende dag. Ooit stond Jezus op de zevende dag van het Loofhuttenfeest en riep: "Heb je dorst? Kom naar Mij en drink. Vertrouw Mij en stromen van levend water zullen vanuit jou stromen". Waar vind jij je rust, je thuis? Waar drink je, waar eet je?

God vraagt je om in feite zo'n eenvoudige loofhut in jouw omstandigheden te maken. Een plek waar je bewust naar toe gaat om Zijn vreugde te vinden, middenin jouw leven. Want het is beloofd: je zult daar de Immanuel vinden. Je zult zien dat God is. Aanwezig. In jouw omstandigheden, in je imperfectie. God is die vaste plek, jouw Schuilplaats, jouw Thuis, waar je vrede en rust vindt. Neem het, eet het, drink het. Er is overvloed. Hij is Genoeg.

Creëer die heilige plek in jouw leven. Misschien kun je iets als symbool neerzetten als herinnering; een mini-loofhut of door een Bijbeltekst in het zicht te plaatsen. En vraag God middenin de drukte: "Mag ik nu drinken van Uw bron-van-vreugde"?

Dit gaat niet over 'even een stille-tijd-moment vinden'. Dit is een levenshouding, een bewuste keuze om steeds weer je gedachten 'beet te pakken' en op Hem te richten. Het vraagt iets van je. Maar je ontvangt álles terug, in overvloed. Het is thuis zijn. Rust vinden.

Jesaja 25:6

derde adventszondag, zondag 14 december 2025

De HEERE van de legermachten zal op deze berg voor alle Volken een feestmaal met uitgelezen gerechten aanrichten

door Jan Heijnen

aan de hand van Jesaja 25:6

Hoeveel mensen zouden er op kraambezoek zijn geweest bij Maria en Jozef? We weten van de herders en van de mannen uit het oosten, maar verder? Het kraamfeest bij Jezus' geboorte zal relatief bescheiden zijn geweest. En het werd waarschijnlijk verstoord toen Jozef en zijn familie ontdekten dat Herodes hun baby wilde doden. Ze vluchtten naar Egypte.

Maar, zegt de Bijbel, Jezus zal nog eens komen. Hij zal dan het kwaad vernietigen ('stad in puin') en er zal 'op deze berg' een feestmaal aanrichten. Deze berg is de berg Sion, waar Jeruzalem op is gebouwd. Hier zal God ook de sluier verslinden die over de volken hangt.

De sluier is ons verdriet, ons ongeloof, en zelfs de dood. Het zal er allemaal niet meer zijn. Niemand van ons heeft Jezus' geboortefeest meegemaakt, maar wij zullen deelnemen aan de koninklijke bruiloft. Jezus kwam klein en krachteloos. Hij komt nog eens, maar dan koninklijk en krachtig.

Dat is de belofte van advent.

Mattheüs 2:2

maandag 15 december 2025

Ze zeiden: Waar is de Koning van de Joden die geboren is? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

door Jan Heijnen

aan de hand van Mattheüs 2:2

Je kent die scènes wel uit historische films. De onderdaan mag voor de koning verschijnen en werpt zich direct voor zijn voeten neer. Als hij of zij niet de juiste houding aanneemt, dan kon de koning wel eens besluiten om die persoon op te sluiten of zelfs te doden.

Wie is de koning van jouw hart?

In Mattheüs 2 gaan de mannen uit het oosten op zoek naar het koningskind. Ze hebben een ster gezien, maar raken de weg kwijt. Er is maar één logische plek om een koninklijke baby te zoeken: het paleis. Dus gaan ze naar Herodes' paleis. 'Waar is de koning van de Joden die geboren is?', vragen ze.

Herodes raakt direct in paniek. Wie is deze bedreiging?

Ik vraag je opnieuw: wie is de koning van jouw hart? Zit er een Herodes? Dan is die bang voor Jezus. Confronteer hem. Als je rust wilt ervaren in je leven, kan je niet accepteren dat er een andere koning dan Jezus troont in je hart.

Mattheüs 2:18

dinsdag 16 december 2025

Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.

door Jan Heijnen

aan de hand van Mattheüs 2:18

Als het kerst is, horen de kanonnen te zwijgen. Zowel op het slagveld als in ons eigen leven. Het hele jaar kan er van alles gebeuren, zowel mooie als moeilijke dingen, maar juist in de adventsperiode verlangen we meer naar rust. Het voelt onrechtvaardig als ons dat niet wordt gegund.

Jozef, Maria en Jezus werd niet het geluk van een rustige kraamtijd gegund. Ze moesten vluchten. Maar zij ontkwamen tenminste. Tientallen andere jongetjes vonden de dood. 'Rachel huilde over haar kinderen', zegt Mattheüs.

In Bethlehem werden de inwoners van Juda verzameld voor ze werden afgevoerd naar Babylon. Rachel, Jakobs vrouw die is begraven in Bethlehem, huilde, zegt Jeremia hierover. In hetzelfde gedicht zegt God dat Hij Rachel zal troosten. Hij MOET zich wel over Efraïm (een verwijzing naar Israël hier) ontfermen. De verlossing is nabij.

Dit is de belofte van advent, dat Jezus' verlossing en troost nabij zijn. Wat je ook meemaakt, droog je tranen. God MOET zich wel over je ontfermen. Je bent zijn oogappel.

Lukas 1:20

woensdag 17 december 2025

En zie, u zult zwijgen en niet kunnen spreken tot op de dag dat deze dingen gebeurd zijn, omdat u mijn woorden niet geloofd hebt, die vervuld zullen worden op hun tijd.

door Jan Heijnen

aan de hand van Lukas 1:20

In onze tijd is burnout een veelvoorkomend probleem. Misschien heb je er zelf wel mee te maken gehad. Of misschien is er wel een andere reden geweest dat je een tijdje niet mee kon met de wereld. Dit zijn vaak moeilijke perioden, waarin we verdriet hebben en ons machteloos voelen. Toch kan God juist dit soort perioden gebruiken om ons verder te vormen.

Toen Zacharias in de tempel de engel ontmoette die hem vertelde dat zijn vrouw en hij alsnog een kind zouden krijgen, geloofde hij de engel niet. Dat God eerder kinderen geboren had laten worden uit onvruchtbare ouders ('Zeggen de namen Isaak en Samuel je iets, Zacharias?') veranderde niets aan Zacharias' twijfels.

Vervolgens legt de engel hem een straf op. Negen maanden lang zou Zacharias niet kunnen spreken. Maar... was het wel een straf? Of gunde God Zacharias een periode van stilte waarin hij zich kon richten op God? We lezen dat ook Elizabet – Zacharias' vrouw – zich terugtrekt voor vijf maanden. Ze wijdde zich toe aan gebed. Zacharias deed vast hetzelfde. Toen Zacharias na de geboorte van Johannes weer kon spreken, kwam er een lofzang van zijn lippen over God. Hij twijfelde niet langer. Hij geloofde. Dankzij een periode van (gedwongen) rust.

Lukas 1:34

donderdag 18 december 2025

Maria zei tegen de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man?

door Jan Heijnen

aan de hand van Lukas 1:34

Veel mensen zeggen dat de Bijbel een vrouwonvriendelijk boek is. De waarheid is dat je de Bijbel zeker kunt misbruiken om anderen onderuit te halen. Maar heel subtiel worden toch vaak juist vrouwen als positief voorbeeld naar voren gebracht. Ik ben benieuwd of je deze advent de verhalen al hebt gehoord over de engel die Zacharias laat schrikken in de tempel en de engel die ook Maria opzoekt op een moment dat ze het niet verwacht?

Zacharias is een oude man, een priester in de tempel. Hij zou vol geloof moeten reageren op de engel. Maar hij zegt: 'Sorry hoor, maar hoe kan ik nu nog een kind krijgen?'

Maria is een jong meisje van eenvoudige komaf. Zij zou allerlei vragen en twijfels moeten hebben bij de woorden van de engel. Maar ze zegt: 'Hartelijk dank voor deze boodschap. Een vraagje nog: hoe zal ik een kind krijgen?'

Niet 'hoe kan' maar 'hoe zal'. De eerste vraag betekent ongeloof, de tweede geloof. Wil je rust ervaren in Jezus, leer dan vragen als 'hoe kan ik...' of 'hoe kunt U...' te vermijden. Zeg tegen God: 'Hoe zal dit mogelijk zijn?'

Lukas 1:51

vrijdag 19 december 2025

Hij heeft een krachtig werk gedaan door Zijn arm. Hij heeft hen die hoogmoedig zijn in de gedachten van hun hart, uiteengedreven.

door Jan Heijnen

aan de hand van Lukas 1:51

'Maria, weet je wel dat jouw baby ooit op water zal gaan lopen? Hij is degeen op wie de volken hopen.' Zo begint het bekende lied 'Maria, weet je wel'. Het is een lied vol hoop. Het vraagt aan Maria of ze wel beseft hoe Goddelijk haar kind zal zijn.

Die vragen kun je ook aan jezelf stellen. Weet je wel dat Jezus jou ook vernieuwen zal? Weet jij wel dat de volken hier op aarde hem gaan eren? Op een dag zal Hij de wereld gaan regeren.

Maria was een gelovig meisje. Ze kon niet overzien hoe Jezus de wereld voorgoed zou veranderen, maar ze wist wel dat God een groot werk door Hem heen zou doen, zoals blijkt uit het gedicht dat ze voordroeg aan haar tante Elizabet.

Rust vinden bij Jezus begint bij kijken naar het kind van Maria. Kijk naar Hem in de kribbe. Kijk naar Hem aan het kruis. Kijk naar Hem als koning.

Weet je wel dat je bij Hem veilig bent?

Lukas 2:29–30

zaterdag 20 december 2025

Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien.

door Jan Heijnen

aan de hand van Lukas 2:29–30

Heb je je weleens afgevraagd hoe de oude Simeon wist dat hij Jezus moest verwachten? Hij was een Bible nerd. Hij kende het Oude Testament door en door. Hij verwachtte iemand die Israël zou troosten. Iemand die Israël rust zou geven.

Simeon is trouw aan God. De Heilige Geest woont in hem en heeft hem beloofd dat hij niet zal sterven voordat Hij de beloofde Verlosser heeft gezien. En als hij de tempel in gaat en het kind van Jozef en Maria ziet, dan weet hij het zeker: dit is de Gezalfde die door God is aangekondigd.

Hij raakt opgewonden en citeert het ene na het andere Bijbelvers (uit Jesaja 25, 40 en 66). Hij zegt bijvoorbeeld: 'Nu heb ik Uw redding gezien!' Het Hebreeuwse woord voor 'redding' is yeshua. Jezus. 'Ik heb Uw Yeshua gezien!', roept hij uit, een duidelijke verwijzing naar Jesaja 25:9.

Dat Maria en Jozef hun kind zelfs de naam Yeshua (Jezus in het Grieks) hadden gegeven, kon hij niet weten. Maar hij wist wel dat deze Yeshua rust zou brengen. Daarom kon Simeon in vrede sterven. Hij had Yeshua gezien.

Jozua 1:13

vierde adventszondag, zondag 21 december 2025

De HEERE, uw God,
geeft u rust

door Martijn van der Veer
aan de hand van Jozua 1:13

Op deze vierde Adventszondag, zo dicht bij Kerst, wachten we op het moment dat vrede werkelijkheid wordt. We staan samen met het volk Israël aan de rand van de Jordaan, wachtend op het grote moment, het binnentrekken van beloofd land. Die Jordaan, die stroomt vanaf de stad Adam, vormt een onmiskenbare grens, iets dat hen tegenhoudt. Zo vormt de stroom van gebrokenheid vanaf de val van Adam een scheiding en een grens tussen ons en de rust en heelheid waar we zo naar verlangen.

Dan gebeurt er iets onverwachts. Het water van de Jordaan stopt (lees Jozua 1) en het volk loopt droogvoets de toekomst binnen. De scheiding verdwijnt – net als hoe Jezus alles wat tussen ons en het leven met God staat, wegneemt. Hij wist de afstand uit, maakt een nieuwe weg vrij, zodat we kunnen rusten in wat Hij voor ons doet.

Met kerst zo dichtbij, mogen we even loslaten. In een wereld die ons altijd in beweging houdt, nodigt Jezus ons uit om stil te worden, om terug te keren naar het hart van wat we écht nodig hebben. De rivier is gestopt, je geschiedenis herschreven vanaf het begin, de weg ligt open. Alles wat nodig is, is Hem vinden om vervolgens stap voor stap achter Hem aan te gaan.

Psalm 62:2

maandag 22 december 2025

Alleen bij God vindt mijn
ziel haar rust

door **Martijn van der Veer**
aan de hand van Psalm 62:2

De dagen voor kerst wordt je herinnerd aan de spanning van wachten. Advent is de tijd van nog-net-niet. Je voelt de honger naar vrede, naar die rust waar je over leest, maar vaak lijkt het nog buiten bereik. Je ziet de wereld om je heen, vol ruis en haast, zeker deze tijd van het jaar. En je ziet ons eigen hart, vol verlangen naar heelheid, maar ook vaak gebroken door het verleden of onzeker over de toekomst.

Dit wachten kan ongemakkelijk zijn, maar het is juist in dat wachten dat God jou uitnodigt om los te laten. Niet alleen de controle of de eindeloze stroom van plannen, maar juist de diepe overtuigingen die je vasthouden. Advent vraagt je te vertragen, om aandachtig te worden voor dat waar je écht naar verlangt. Jezus nodigt jou uit om je in die leegte over te geven, om te stoppen met streven en simpelweg ruimte te maken.

In die ruimte komt Hij.

Als het stil wordt, kun jij Hem horen.

Als je stopt met jagen, kun je ontvangen wat Hij brengt.

De rust en de vrede waar je zo naar verlangt.

Mattheüs 11:28

dinsdag 23 december 2025

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.

door Martijn van der Veer

aan de hand van Mattheüs 11:28

Nu we op het punt staan Kerst te vieren, kijken we terug op de reis die we de afgelopen 3 maanden hebben gemaakt. Dit is het moment waarop God, tegen alle verwachtingen in, niet in macht en pracht komt, maar in stilte en eenvoud – als een kind. Hij komt niet om de wereld te veroordelen of om grote daden te vragen, maar om ons opnieuw te leren wat het betekent om geliefd te zijn en rust te vinden.

Als we naar de stal, waarschijnlijk een loofhut, kijken, zien we geen perfect plaatje, geen zorgeloze scène. Wat we zien is kwetsbaarheid, eenvoud en overgave. En in die kwetsbaarheid ligt juist de kracht van de boodschap. Jezus nodigt ons uit om, net als Hij, onze wapens neer te leggen – de verwachtingen, de angsten, de controle – en onszelf te laten zien zoals we zijn.

In die openheid ontstaat ruimte voor wat God ons echt wil geven: een leven dat niet vol is van drukte en prestatie, maar van rust en liefde. Kerst nodigt ons uit om opnieuw te beginnen, om de reis te maken van ons hoofd naar ons hart en daar te rusten.

Bij Hem.

Johannes 1:14

woensdag 24 december 2025

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond, en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid.

door **Martijn van der Veer**

aan de hand van Johannes 1:14

Vandaag vieren we het onvoorstelbare: dat God mens werd om ons te vinden. Kerst is niet zomaar een verhaal – het is het moment waarop alles verandert. Vanaf de val van Adam zat er een diepe kloof tussen ons en God. Een afstand die we zelf nooit konden overbruggen. Alles wat we probeerden, iedere poging om bij Hem te komen, faalde.

We waren gemaakt om bij God te zijn maar leefden op afstand. Vannacht stopt dat verhaal.

God kwam, niet in pracht of macht, maar in de kwetsbaarheid van een kind, geboren in eenvoud. Hij kwam om alles wat tussen ons en Hem stond weg te nemen. Om de rivier van gebrokenheid bij Adam stop te zetten. Het Kerstverhaal is het verhaal van The Great Reset. God zelf maakt de weg vrij. De scheiding die Adam bracht, wordt omgekeerd in Jezus.

Kerst is Gods antwoord op alles wat gebroken is in ons en in de wereld. Hij sluit de afstand, herstelt de kloof. We worden uitgenodigd in het leven waarvoor we bedoeld zijn, in de diepe rust en nabijheid van onze Schepper. God blijft niet op afstand, maar vindt ons en geeft ons het leven dat echt leven is.

Je hebt de afgelopen weken iets geproefd.
Van ritme. Stilte. Aanwezigheid.
Van wat er gebeurt als je geleid wordt
door God en niet door alles wat trekt.

Dat is niet tijdelijk.
Dat is hoe het bedoeld is.

Daarom bestaat DagelijkseBroodkruimels en hebben we een
Dagelijkse Kruimel met Overdenking.

Elke dag een mail. Met:

- een bijbeltekst
- een overdenking
- een herinnering aan waar je thuishoort

Een ritme dat je wakker houdt.
Niet veel. Geen ruis. Wel richting.
Zodat je niet terugglijdt in het oude, maar groeit in het nieuwe.

En nu kun je beginnen voor maar € 0,01.

Je eerste 30 dagen. Bijna gratis.
Omdat we zien dat dit levens verandert.

Daarna blijft het €3 per maand.
Omdat ritme iets mag kosten. En omdat het iets waard is.

Als je weet: dit helpt me. Dit brengt me verder.
Wacht dan niet langer.

Maak het vandaag concreet.
Houd vast wat je gevonden hebt.